

naslednjem ozkem žlebu, ki ju je pripeljal do škrbine med Malim in Velikim Glocknerjem. Smer sta poimenovala Südwandwächter (M5, WI4+, 600 m), gre pa za eno težjih smeri na goro.

Mir v Siriji – nad dolino Sarca

Marco Bozzetta in Francesco Salvaterra sta v steni Dain di Pietramurata nad dolino Sarca v bližini Arca v Italiji opremila in prosto preplezala novo smer, ki sta jo poimenovala **Peace in Siria**. 230-metrška smer ima težave do 7a+, obvezno 6c+. Linija sta v desnem delu stene opazila ob enem od vzponov lanskega novembra in takoj pričela z raziskovanjem nekaj začetnih raztežajev. Po zimskem premoru sta v začetku pomladi nadaljevala delo in sredi aprila opremila smer do vrha ter nato v enem dnevu tudi prosto ponovila strmo in elegantno linijo v dobri skali. Osem raztežajev si sledi po težavnosti 6c+, 7a+, 6c, 6b, 7a, 7a+, 6c, 6a.

Haute Route z novim rekordom

Znamenito smučarsko prečenje od Chamonixa do Zermatta vsako zimo in predvsem pomlad privlači številne ljubitelje turnega smučanja. Pet- do šestdnevno smučarsko potepanje čez ledenike in prelaze velja za pravo gorsko smučarsko poslastico in privablja gornike z vseh koncev sveta. Zaradi svoje popularnosti je seveda tudi na očeh raznih ljubiteljev lova na rekorde. Tako sta recimo leta 2008 Lionel Bonnel in Stephane Brosse opravila s tako imenovano Visoko potjo v

vsega 21 urah in 11 minutah. V kasnejših letih so ta rekord še nekajkrat izboljšali, najnovejšega pa sta 21. marca letos postavila Bastien Fleury in Olivier Meynet. Francoska smučarska učitelja sta za smučarsko prečenje potrebovala vsega 16 ur in 35 minut. Dvajset minut čez polnoč sta pričela svojo pot pri cerkvi v Chamonixu, končala pa sta jo pri cerkvi v Zermattu ob 16:55 isti dan. Za njima je bilo 108 kilometrov in okoli 8350 m višinskih metrov vzpona ter 7750 metrov spusta. Pravita, da sta imela zares idealne razmere in da bi bilo možno čas še skrajšati. Zaenkrat imata v načrtu še druga podobna prečenja, če pa bi kdo rad presegel njun rekord, pa se vsekakor ponovno odpravita na Haute Route.

Na smučeh in deskah z Grand Rocheuse (4102 m)

Smučarske razmere v stenah nad Chamonixem niso na začetku zime obetale nič kaj dobrega, toda februarja in marca se je to spremenilo. Tako je italijansko-francoska četverica Julien Herry, Davide Capozzi (oba na snežni deski),

Lambert Galli in Denis Trento (na smučeh) obudila spomin na povsem pozabljeno smer prvopristopnikov iz leta 1865, ki je skoraj popolnoma sovpadala z zamišljeno smučarsko smerjo Juliena Herryja. Smer je opazil leta 2013, ko je bila ena najbolj bogatih zim v zadnjem času, vendar zaradi velikih količin snega in neprimernih razmer ni bilo priložnosti za poskus. Sredi marca se je ekipa zbrala pod steno in zgodaj zjutraj so pričeli z raziskovanjem smeri. Zelo strmi deli, na dveh se je bilo potrebno tudi varovati z vrvjo, so jih pripeljali do čudovitega snežnega raza, po katerem so dosegli vrh. Spust so opravili po smeri vzpona ob dveh krajših spustih z vrvjo, sicer pa so bile razmere zgoraj nekoliko slabše, izpostavljenost pa velika. V spodnjem delu jih je čakal tudi pršič na trdi podlagi z nekoliko manj izpostavljenim smučanjem oziroma deskanjem. Za krono vsega so se spustili povsem do Chamonixa. 600 m visoka smer jim je postregla z nakloninami med 45 in 50 stopinjami, na najtežjih delih s 55 stopinjami.

Novice je pripravil Boris Strmšek – Strmina.

ŠPORTNO- PLEZALNE NOVICE

Vicious Circle

Adam Ondra se je med velikonočnimi prazniki mudil v Sloveniji in na Hrvaškem. Najprej je v Mišji peči preplezal novo smer, ki jo je poimenoval **Vicious Circle** in zanjo predlagal oceno 9a+/b. Nova smer poteka levo od smeri Za staro kolo in majhnega psa, gre nato desno in konča v smeri Sanjski par. Vicious Circle je tako najtežja linija pri nas. Po uspehu v Sloveniji se je odpravil še na Hrvaško in v Medveji najprej ponovil Outdoorfingerspiele (8c) ter The Core (8c+, ob prvem vzponu ocenjena na 9a in do znižanja ocene veljala za prvo 9a na Hrvaškem). To mu očitno ni bilo dovolj, zato je v tretjem poskusu preplezal podaljšek smeri Villa Oraj (7b+), ki se imenuje More in je predlagana za prvo smer s težavnostjo 9a na Hrvaškem.

Pintar v klubu 9a

Zadnji teden njegovega obiska v plezališču Siurana v Španiji, kjer je Gašper Pintar preživel nekaj

Pogled na Aiguile Verte, 4122 m, in Grande Rocheuse, 4102 m, označen z rdečo puščico
Foto: Boris Strmšek

tednov, je bil zanj zelo uspešen. S preplezano smerjo Estado critico (9a) je poskrbel za nov mejnik v svoji plezalni karieri in se pridružil peščici slovenskih plezalcev, ki se lahko pohvalijo z vzponom v smeri z oceno 9a.

Škofic in Botulin (8c+)

Domen Škofic je prvič letos obiskal plezališče Kotečnik in opravil dva odlična vzpona. Uspešen je bil v smeri Botulin (8c+) in tako opravil šele prvo ponovitev smeri, ki jo je prvi leta 2010 preplezal Jernej Kruder. Domen je poleg tega na pogled preplezal še smer Kmečka malca (8b).

Bizjak do 8c

Jakob Bizjak je izenačil svoj najboljši dosežek v skali, v Kotečniku je uspel preplezati povezavo smeri Kmečka malca-Butnskala, ki je težka 8c. Gre za petinšestdeset gibov dolgo linijo v previsu, ki se zaključuje v navpični plošči. Za Jakoba je to tretja 8c.

Maja Vidmar zaključila tekmovalno pot

Maja Vidmar je 3. aprila na svoji domači steni v športni dvorani Poden v Škofji Loki zaključila bogato tekmovalno pot. Na revijalni tekmi, ki jo je organizirala slovenska reprezentanca v športnem plezanju, smo lahko zadnjič spremljali eno najuspešnejših slovenskih športnih plezalk. V svoji karieri je nanizala dvanajst zmag na tekmah za svetovni pokal, osvojila je dve medalji na svetovnem prvenstvu in petintrideset uvrstitev na zmagovalni oder. S šestimi zaporednimi zmagami v svetovnem pokalu leta 2007 je še vedno edina tekmovalka s takšnim dosežkom.

Končano državno prvenstvo osnovnih šol

Športno društvo Pajk iz Vojnika je v svojem kraju 9. aprila organiziralo finalno tekmo v športnem plezanju za osnovnošolce. Na tekmi je nastopilo osemdeset učencev in enainosemdeset učenk, ki so si finalni nastop zagotovili na dveh področnih tekmovanjih.

Zmagovalci državnega prvenstva OŠ:

Kategorija	Licencirani	Nelicencirani
mlajši učenci	Grega Verbuč	Urban Graželj
mlajše učenke	Maja Majcen	Stela Muršec
starejši učenci	Luka Potočar	Janez Krajnc
starejše učenke	Lučka Rakovec	Katra Mali

V nekaterih kategorijah je bila odločitev o skupnem zmagovalcu znana že pred zadnjo tekmo, nekaj plezalcev in plezalk pa se je za veliki pokal borilo vse do zadnjega giba. Najbolj napeto je bilo v kategoriji mlajših dečkov, kjer je zmagovalca v skupnem seštevku odločil superfinale.

Novice je pripravil Peter Mikša.

Končana Vzhodna liga 2016

V Ljubljani je 16. aprila potekala zadnja tekma Vzhodne lige, na kateri smo dobili tudi zmagovalce skupnega seštevka v sezoni 2016. V petih starostnih kategorijah je plezalo 249 otrok iz šestindvajsetih klubov. Zjutraj so s tekmovalcem začeli mlajši cicibani in cicibanke ter starejši cicibani in cicibanke, popoldne pa so tekmovali plezalci in plezalk v kategorijah mlajši dečki in deklice, starejši dečki in deklice ter kadeti in kadetinje.

Rezultati Vzhodne lige 2016 – skupno:

Kategorija	Absolutno	B-skupina
mlajši cicibani	Gal Kostanjšek	
mlajše cicibanke	Neža Zajc	
starejši cicibani	Janej Kotar Tominšek	Andraž Stenšak
starejše cicibanke	Sara Čopar	Eva Hren
mlajši dečki	Bine Meke	Ažbe Javornik
mlajše deklice	Maja Majcen	Stela Muršec
starejši dečki	Žiga Zajc	Janez Krajnc
starejše deklice	Ines Ermenc	Zala Kordež
kadeti	Aljaž Motoh	Žan Janežič
kadetinje	Sara Glušič	Špela Vrtačnik

Razširjena slovenska planinska pot

Razširjena Slovenska planinska pot kot dodatek k osnovni Slovenski planinski poti že šesto desetletje napotuje planince, da bi spoznali tudi druge, manj obiskane vrhove v Sloveniji. Kontrolne točke ima razpršene po vseh

koncih Slovenije – da jo bolje spoznamo. Ko obiskujem različne vrhove po Sloveniji, se mi nemalokrat pojavi vprašanje, zakaj so nekatera področja ali pa nekateri vrhovi zapostavljeni. Seveda, nekaterih poti takrat, ko se je pripravljala Razširjena Slovenska planinska pot, še ni bilo ali pa je bil dostop celou prepovedan. In sprašujem se, ali bi bilo smiselno, da bi spisek vrhov nekoliko popravili, posodobili. Nekateri vrhovi so zdaj, ko se večina planincev odpravi do izhodišča z avtomobilom, postali dostopnejši. Ali pa bi dali pohodnikom možnost, da večkrat izberejo ta ali oni vrh (kot je možnost dana že pri Zasavskem hribovju), saj gre v prvi vrsti za to, da Slovenijo bolje spoznamo. Morda bi pa lahko celo tisti, ki obiše vse vrhove, dobil npr. "zlato značko"? Julijske Alpe so "dobro obdelane" že v Slovenski planinski poti. V Razširjeni poti je dodanih še nekaj. Ali moramo res vsi tako na Mangart kot na Bavški Grintavec? Zakaj ne bi rekli, da gremo lahko ali na Mangart ali na Bavški Grintavec? Pozabili smo na Polovnik z dostopnim Krasjim vrhom, 1768 m, morda bi veljajo koga napotiti tudi na Lopatnik, 2012 m, ali pa na Krnčico, 2142 m? Ja, poti bi bilo treba še malo nadelati ... Da ne govorim o drugih zanimivih in prav tako slabše obiskanih vrhovih – Galetovec, 1259 m, Jerebikovec, 1593 m, Ciprnik, 1747 m, s katerega je krasen razgled na Planico. Tudi v Karavankah bi kot alternativo Velikemu vrhu lahko dodali Kladio, 2094 m, ali pa Košutnikov turn, 2133 m, planinci bi se lahko odločili za obisk Pece ali Olševe. Kaj pa Virnikov Grintavec, 1654 m, ali Stegovnik, 1692 m, – gotovo sta vredna obiska. Kamniško-Savinjske Alpe so v Slovenski planinski poti tako dobro